

W numerze:

- ✎ Wskaźniki wzrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 2005 r.
- ✎ Emerytury pomostowe
- ✎ Związki zawodowe na świecie
- ✎ Notes Związkowca nr 18

Gdańsk, luty 2005 r.

SOLIDARNOŚĆ
1980-2005

Spis treści

Z OBRAD PREZYDIUM KK	3
POSIEDZENIE Z DN. 1.02.2005 R.	3
POSIEDZENIE Z DN. 7.02.2005 R.	5
POSIEDZENIE Z DN. 15.02.2005 R.	7
POSIEDZENIE Z DN. 22.02.2005 R.	10
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ	15
POSIEDZENIE Z DN. 8-9.02.2005 R.	15
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	19
WSKAŹNIK WZROSTU PRZECIĘTNEGO MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA W 2005 R.	19
WSKAŹNIKI GUS	20
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	21
NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA	21
WIADOMOŚCI SZKOLENIOWE	22
UZP	22
ROZWÓJ ZWIĄZKU	22
DZIAŁ ZAGRANICZNY	23
ZWIĄZKI ZAWODOWE NA ŚWIECIE	23
INFORMACJE RÓZNE	28
EMERYTURY POMOSTOWE	28
KRAJOWA KOMISJA REWIZYJNA	31

Numer zamknięto 10.03.2005 r.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 1.02.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 28/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następującą uwagę do projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich: w tabeli stanowisk, kwot wynagrodzenia zasadniczego, dodatku funkcyjnego i wymagań kwalifikacyjnych wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), starostów i marszałków województw stanowiącego zał. Nr 1 należy wykreślić dolną granicę wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego i pozostawić granicę górną jako kwotę maksymalną, analogicznie jak w tabeli wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych kierowników i zastępców kierowników w jednostkach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego (rozporządzenie RM z dnia 11 lutego 2003 Dz. U. Nr 33 poz. 264).

Pozytywną opinię warunkujemy uwzględnieniem powyższej uwagi.

Decyzja Prezydium KK nr 29/05

ws. reprezentacji NSZZ „Solidarność” w Telekomunikacji Polskiej S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie uchwały KK nr 555/96 ust. 5 stwierdza, że podstawową jednostką organizacyjną Związku w rozumieniu § 19 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność” obejmującą swoim działaniem całego pracodawcę - Telekomunikację Polską S.A. jest Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Telekomunikacji, wpisana do rejestru organizacji zakładowych w Regionie Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” pod nr 2128. Komisja Międzyzakładowa ww. organizacji jest jedynym organem NSZZ „Solidarność” reprezentującym członków Związku (będących pracownikami Telekomunikacji Polskiej S.A.) wobec Zarządu Telekomunikacji Polskiej S.A..

Decyzja Prezydium KK nr 30/05

ws. rejestracji MKK Swedwood Poland spółka z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 29/04, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” Swedwood Poland spółka z o.o.

MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „70”.

Decyzja Prezydium KK nr 31/05

ws. zgody na używanie znaku „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Bydgoskiego wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” Kujawsko-

Pomorskiemu Stowarzyszeniu Kultury Zdrowotnej i Sportu NSZZ „Solidarność” w Bydgoszczy.

Stanowisko Prezydium KK nr 32/05

ws. projektu ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” jest przeciwne wejściu w życie forsowanego przez rząd RP projektu ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej. Wprowadzenie tego projektu - nieakceptowanego przez większość środowiska medycznego - grozi negatywnymi i nieodwracalnymi zmianami w strukturze ochrony zdrowia, serią niekontrolowanych upadłości i chaotyczną prywatyzacją placówek służby zdrowia.

W projekcie brak jest instytucjonalnych gwarancji realizowania konstytucyjnej równości dostępu do publicznej służby zdrowia, co budzi poważny niepokój.

Mając na względzie stabilność systemu opieki zdrowotnej w Polsce oraz dbałość o zabezpieczenie praw pracowników, Prezydium KK w pełni popiera działania podejmowane przez Sekretariat Ochrony Zdrowia oraz Sekcję Krajową Pracowników Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” w celu niedopuszczenia do wejścia w życie projektu ustawy w obecnym kształcie.

Komunikat

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", podczas posiedzenia w dniu 01 lutego 2005 r. w Gdańsku, spotkało się z Radą Krajową Sekretariatu Górnictwa i Energetyki oraz prezydium Sekcji Krajowej Kolejarzy. Przyjęto także stanowisko *ws. projektu ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej*.

Rada Krajowa Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ "Solidarność" z przewodniczącym Kazimierzem Grajcarem uczestniczyła w posiedzeniu prezydium KK. W trakcie spotkania omawiano m. in. kwestie dotyczące przebiegu prac nad projektem ustawy o emeryturach pomostowych, dyskutowano szczegółowo zapisy nowego Statutu związku i przygotowywanych uchwał interpretacyjnych, z udziałem prezesa i redaktora naczelnego "Tygodnika Solidarność" uzgadniano właściwy przepływ informacji z sektorów branżowych i ich publikację na łamach pisma.

Prezydium KK spotkało się również z prezydium Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ "Solidarność". Przewodniczący sekcji Stanisław Kogut relacjonował przebieg konfliktu na kolei i możliwe scenariusze rozwoju wypadków. Na 03 lutego zaplanowano kolejne spotkanie negocjacyjne w zespole trójstronnym ds. kolei. Gdyby rozmowy nie przyniosły porozumienia, związkowcy zapowiadają eskalację akcji protestacyjnych. Prezydium Komisji Krajowej w pełni poparło postulaty kolejarzy o realizację porozumień podpisanych w listopadzie 2003 roku.

W trakcie obrad prezydium KK zapoznało się z sytuacją w służbie zdrowia i przebiegiem protestu głodowego pracowników szpitala powiatowego w Starachowicach. Przyjęto stanowisko *ws. projektu ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej*. Prezydium KK jest przeciwne planowanemu wejściu w życie forsowanego przez rząd RP projektu ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej - czytamy w stanowisku. Grozi to negatywnymi i nieodwracalnymi zmianami w strukturze ochrony zdrowia, serią niekontrolowanych upadłości i chaotyczną prywatyzacją placówek służby zdrowia. W projekcie brak jest instytucjonalnych gwarancji realizowania konstytucyjnej równości dostępu do publicznej służby zdrowia, co podważa celowość jego wprowadzenia. Prezydium KK udzieliło pełnego poparcia strukturom branżowym w ich działaniach mających na celu niedopuszczenie do wejścia w życie projektu ustawy w obecnym kształcie.

Opiniując projekt rozporządzenia Rady Ministrów *zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich* zgłoszono uwagę szczegółową.

Przyjmując decyzję *ws. reprezentacji NSZZ "Solidarność" w Telekomunikacji Polskiej S.A.* prezydium KK stwierdziło, że podstawową jednostką organizacyjną związku, obejmującą swoim działaniem całego pracodawcę - Telekomunikację Polską S.A. jest Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ "Solidarność" Pracowników Telekomunikacji, wpisana do rejestru organizacji zakładowych w Regionie Dolny Śląsk NSZZ "Solidarność".

Podjęto także decyzję o rejestracji Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" Swedwood Poland S.A.

Członkowie prezydium ustalili projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zaplanowanych na 8-9 lutego br. w Gdańsku.

Skarbnik KK Stefan Kubowicz przedstawił informację o wykonaniu budżetu Komisji Krajowej za rok 2004 oraz projekt budżetu na rok 2005.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 7.02.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 33/05

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (projekt z 7.01.2005 r.), pod warunkiem wprowadzenia ustawowego zapisu umożliwiającego skorzystanie z uprawnień wynikających z dodanego art. 184 a dla osób, które przystąpiły do otwartego funduszu emerytalnego.

Osoby ubezpieczone, które przystąpiły do OFE, a spełniały warunki określone w proponowanym art. 184 a, w chwili wejścia w życie postanowień ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, były w pełni przekonane, że dotyczyć ich będą rozwiązania przewidziane w nowej ustawie o emeryturach pomostowych, która nie uzależniała jej uzyskania od wymogu nie przystępowania do OFE. Brak w projekcie ustawy proponowanego rozwiązania spowoduje, że wiele osób zostanie pozbawionych możliwości przewidzianych w ww. projekcie, a są jednocześnie zatrudnione w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Decyzja Prezydium KK nr 34/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MSWiA w sprawie uposażenia strażaków (...)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmieniającego rozporządzenie w sprawie uposażenia strażaków Państwowej Straży Pożarnej.

Projekt zawierający propozycję zmiany grupy zaszeregowania Komendanta Szkoły Głównej Służby Pożarniczej oraz jego zastępców, spowoduje wzrost ich wynagrodzeń wielokrotnie przewyższający średnią podwyżkę uposażeń przewidzianą na rok 2005 dla funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, co przyczyni się do nadmiernego i nieuzasadnionego rozwarstwienia płac.

Obecny spójny system wynagrodzeń w tej służbie został stworzony w oparciu o konsultacje ze związkami zawodowymi, dlatego też wszelkie proponowane zmiany powinny podlegać uzgodnieniom odbywającym się w tym samym trybie co poprzednio.

Stanowisko Prezydium KK nr 35/05

ws. restrukturyzacji zatrudnienia w Lasach Państwowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się sposobowi restrukturyzacji zatrudnienia w Lasach Państwowych, przeprowadzanej bez uwzględnienia opinii związków zawodowych.

W sytuacji wysokiego poziomu bezrobocia oraz przy uwzględnieniu specyficznych wymagań związanych z zawodem leśnika, wszelkie działania dotyczące tego środowiska zawodowego powinny być podejmowane ze szczególną rozwagą, zgodnie z polskimi i europejskimi standardami dialogu społecznego. W ramach tych standardów mieści się też konsultacja ze stroną pracowniczą.

Zwolnienie ponad 8 tys. spośród 28 tys. pracowników, brak przejrzystych zasad sprzedaży drewna prowadzący do nieracjonalnej gospodarki leśnej oraz próby prywatyzacji dobra publicznego jakie stanowią lasy, budzą nasz ostry sprzeciw.

Prezydium KK oczekuje, że Dyrektor Generalny Lasów Państwowych uwzględni wniosek Sekcji Krajowej Pracowników Leśnictwa NSZZ „Solidarność”, domagającej się wstrzymania procesu redukcji zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie.

Decyzja Prezydium KK nr 36/05

ws. dotacji finansowej

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 37/05

ws. zgody na używanie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Rady Oddziału Zarządu Regionu Gdańskiego w Kościerzynie wyraża zgodę na nadanie jednemu z rond w Kościerzynie imienia NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 38/05

ws. wykreślenia MKK z rejestru MKK

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na mocy uchwały KK nr 29/04 skreśla z rejestru niżej wymienione Międzyzakładowe Komisje Koordynacyjne:

- 1) Zakładów Grupy „Centrozap” zarejestrowaną pod nr 37 w Krajowym Rejestrze MKK, w związku z upadłością większości zakładów wchodzących w skład Grupy „Centrozap” S.A.
- 2) Pracowników PZU Życie S.A. zarejestrowaną pod nr 4 w Krajowym rejestrze MKK, w związku z utworzeniem jednej organizacji związkowej w PZU Życie S.A.

Decyzja Prezydium KK nr 39/05

ws. refinansowania udziału w manifestacji

(do użytku służbowego)

Komunikat

W dniu 07 lutego 2005 roku w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność". W obradach uczestniczył przewodniczący Krajowego Sekretariatu Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska i Leśnictwa Marek Hejman, który zrelacjonował sytuację w Przedsiębiorstwie Lasy Państwowe. Prezydium KK przyjęło stanowisko wyrażające ostry sprzeciw wobec sposobu restrukturyzacji zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Lasy Państwowe, przeprowadzanej wbrew opinii związków zawodowych. Zwolnienie ponad 8 tysięcy spośród 28 tysięcy pracowników, brak przejrzystych zasad sprzedaży drewna prowadzący do nieracjonalnej gospodarki leśnej oraz próby prywatyzacji dobra publicznego, jakie stanowią lasy - są nie do zaakceptowania. Prezydium KK oczekuje, że Dyrektor Generalny Lasów Państwowych uwzględni wniosek Sekcji Krajowej Pracowników Leśnictwa NSZZ "Solidarność" domagającej się wstrzymania procesu redukcji zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie.

Prezydium KK pozytywnie zaopiniowało poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pod warunkiem wprowadzenia ustawowego zapisu umożliwiającego skorzystanie z uprawnień do emerytur pomostowych także osobom, które przystąpiły do otwartych funduszy emerytalnych.

Negatywnie zaopiniowano projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmieniającego rozporządzenie ws. uposażenia strażaków Państwowej Straży Pożarnej zawierający propozycję zmiany grupy zaszeregowania Komendanta Szkoły Głównej Służby Pożarnej i jego zastępców - a w konsekwencji wzrost ich wynagrodzeń wielokrotnie przewyższający średnią podwyżkę uposażeń przewidzianą na rok 2005 dla funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej.

Na wniosek Rady Oddziału Zarządu Regionu Gdańskiego w Kościerzynie prezydium KK wyraziło zgodę na nadanie jednemu z rond w Kościerzynie imienia NSZZ "Solidarność".

W trakcie posiedzenia omówiono projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zaplanowanych na 8-9 lutego br. w Gdańsku.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 15.02.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 40/05

ws. upoważnienia do podpisania protokołu dodatkowego do PUZP dla pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Mirosława Kamieńskiego - przewodniczącego Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Cywilnych MON do podpisania w imieniu NSZZ „Solidarność” protokołu dodatkowego nr 13 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8 czerwca 1998 roku.

Decyzja Prezydium KK nr 41/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie standardów kształcenia w kolegiach pracowników służb społecznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie standardów kształcenia w kolegiach pracowników służb społecznych.

Decyzja Prezydium KK nr 42/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie kolegiów pracowników służb społecznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie kolegiów pracowników służb społecznych.

Decyzja Prezydium KK nr 43/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na monetach, które zostaną wyemitowane przez Narodowy Bank Polski z okazji XXV-lecia Związku.

Decyzja Prezydium KK nr 44/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” przy znaku wyprawy alpinistycznej na Khan - Tengri organizowanej przy współpracy z Klubem Wysokogórskim Trójmiasto.

Decyzja Prezydium KK nr 45/05

ws. umowy o organizację XVIII KZD

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Macieja Jankowskiego Zastępcę Przewodniczącego KK i Stefana Kubowicza Skarbnika KK do podpisania umowy o organizację XVIII Krajowego Zjazdu Delegatów w Gdańsku zawartą pomiędzy Komisją Krajową a Fundacją Promocji Solidarności.

Decyzja Prezydium KK nr 46/05

ws. podpisania aneksu do decyzji Prezydium KK nr 285/04

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 47/05

ws. opinii o projekcie ustawy MPS o Aktuariuszu Krajowym

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt ustawy Ministra Polityki Społecznej o Aktuariuszu Krajowym ponieważ:

- powołanie Aktuariusza Krajowego przez Prezesa Rady Ministrów i podporządkowanie go Radzie Ministrów nie gwarantuje niezależności merytorycznej dopuszczając możliwość naginania sporządzanych długookresowych prognoz do chwilowych potrzeb budżetu państwa lub politycznych zamówień ugrupowań rządzących,
- w ustawie występują kolizje kompetencyjne,
- w składzie Rady Nadzorującej nie uwzględniono osoby wskazanej przez ZUS przez urząd nadzorujący II filar ubezpieczeń emerytalnych (KNU i FE) ani przedstawicieli partnerów społecznych,
- nie określono odpowiedzialności Aktuariusza za sporządzane prognozy,
- w ustawie nie uwzględniono zakazu zatrudnienia w funduszach emerytalnych lub wchodzenia w skład akcjonariatu zakładów ubezpieczeniowych przez Aktuariusza Krajowego w okresie karencji po zaprzestaniu wykonywania funkcji Aktuariusza Krajowego lub pracowników jego biura,
- w art. 7 ust. 1 i 2 brak jest spójności co do zapisów gwarantujących ochronę danych osobowych.

Istnieje jednak potrzeba utworzenia wyodrębnionego urzędu w sporządzaniu długookresowych prognoz w sferze wydatków publicznych na cele społeczne, opartych o przewidywane stosunki demograficzne, a także prowadzenia prac naukowo-badawczych w zakresie matematyki aktuarialnej i upowszechniania tej wiedzy. Część zadań wyszczególnionych w Rozdziale II projektu ustawy wykonują inne podmioty wchodzące w skład administracji rządowej, jednak nie istnieje spójny system przygotowywania długoterminowych prognoz ekonomicznych w sferze zabezpieczenia społecznego.

Urząd taki dla zabezpieczenia swej niezależności merytorycznej powinien być podporządkowany Sejmowi.

Stanowisko Prezydium KK nr 48/05

ws. poparcia protestujących pracowników służby zdrowia

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” popiera wszystkie formy protestu prowadzone przez struktury Związku przeciw reformie systemu opieki zdrowotnej proponowanej przez resort ochrony zdrowia. Przekazujemy wyrazy solidarności zwłaszcza tym, którzy podjęli dramatyczną decyzję o strajku głodowym.

NSZZ „Solidarność” zdecydowanie protestuje przeciw kolejnym próbom zmian w systemie opieki zdrowotnej w wykonaniu ministra zdrowia Marka Balickiego, bez konsultacji z partnerami społecznymi, jakimi są związki zawodowe.

Przyjmowanie przez rząd i parlament niedopracowanych i nieprzemyślanych ustaw niesie ze sobą ogromne skutki społeczne. Przykładem takich działań może być nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego, gdzie w trakcie prac legislacyjnych ustawodawca nie uwzględnił skutków niewypłacania pensji pracownikom z powodu zajęć komorniczych.

Obecny rząd i parlament kończy w bieżącym roku swoją kadencję, nie jest więc w stanie wziąć odpowiedzialności za swoje błędy ani ich ewentualnie naprawić.

NSZZ „Solidarność” domaga się zaprzestania eksperymentów na służbie zdrowia i zdrowiu Polaków!!!

W przypadku niewycofania się rządu i parlamentu z niekorzystnych dla społeczeństwa działań w zakresie polityki zdrowotnej państwa, Prezydium KK wezwie wszystkie struktury związkowe do solidarnościowej akcji protestacyjnych.

Komunikat

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" popiera wszystkie formy protestu prowadzone przez struktury związku przeciw reformie systemu opieki zdrowotnej proponowanej przez resort ochrony zdrowia - stwierdza stanowisko przyjęte podczas posiedzenia 15 lutego 2005 roku w Gdańsku. Przekazujemy wyrazy solidarności zwłaszcza tym, którzy podjęli dramatyczną decyzję o strajku głodowym. Obecny rząd i parlament - czytamy dalej - kończy w bieżącym roku swoją kadencję, nie jest więc w stanie wziąć odpowiedzialności za swoje błędy ani ich ewentualnie naprawić. NSZZ "Solidarność" domaga się zaprzestania eksperymentów na służbie zdrowia i zdrowiu Polaków! W przypadku niewycofania się rządu i parlamentu z niekorzystnych dla społeczeństwa działań w zakresie polityki zdrowotnej państwa, prezydium KK wezwie wszystkie struktury związkowe do solidarnościowych akcji protestacyjnych.

W trakcie obrad prezydium KK negatywnie zaopiniowało projekt ustawy Ministra Polityki Społecznej o *Aktuariuszu Krajowym*. Powołanie Aktuariusza Krajowego przez Prezesa Rady Ministrów i podporządkowanie go Radzie Ministrów nie gwarantuje niezależności merytorycznej dopuszczając możliwość naginania sporządzanych długookresowych prognoz do chwilowych potrzeb budżetu państwa lub politycznych zamówień ugrupowań rządzących. Do uzasadnienia dołączono także szereg uwag szczegółowych. Dalej w opinii czytamy: istnieje jednak potrzeba utworzenia wyodrębnionego urzędu w sporządzaniu długookresowych prognoz w sferze wydatków publicznych na cele społeczne, opartych o przewidywane stosunki demograficzne, a także prowadzenia prac naukowo-badawczych w zakresie matematyki aktuarialnej i upowszechniania tej wiedzy. Część zadań wyszczególnionych w Rozdziale II projektu ustawy wykonują inne podmioty wchodzące w skład administracji rządowej, jednak nie istnieje spójny system przygotowywania długoterminowych prognoz ekonomicznych w sferze zabezpieczenia społecznego. Urząd taki dla zabezpieczenia swej niezależności merytorycznej powinien być podporządkowany Sejmowi.

Nie wniesiono uwag do projektów rozporządzeń Ministra Polityki Społecznej: *ws. standardów kształcenia w kolegiach pracowników służb społecznych* oraz *ws. kolegiów pracowników służb społecznych*.

Prezydium KK podjęło decyzje o udzieleniu zgody na użycie znaku graficznego NSZZ "Solidarność" na monetach, które zostaną wyemitowane przez Narodowy Bank Polski z okazji 25-lecia związku oraz podczas wyprawy alpinistycznej na szczyt Khan - Tengri organizowanej przy współpracy z Klubem Wysokogórskim Trójmiasto.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN.22.02.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 49/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS z dnia 26 stycznia 2005 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadania statutu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 26 stycznia 2005 roku zmieniającego rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 4 października 1999 roku w sprawie nadania statutu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

Proponowana zmiana § 1 pkt 3) przenosząca uprawnienia Ministra Polityki Społecznej na Prezesa ZUS w zakresie określenia szczegółowej organizacji Centrali ZUS i podziału w niej zadań i kompetencji istotnie poszerza zakres uprawnień Prezesa ZUS. Przy niewystarczających uprawnieniach Rady Nadzorczej i nie respektowaniu uprawnień konsultacyjnych partnerów społecznych zarówno związków zawodowych jak i organizacji pracodawców

(w szczególności w zakresie prawidłowości stanu zatrudnienia wobec wykonywanych zadań i skutków przewidywanych zmian organizacyjnych w sferze ewentualnych zwolnień pracowników) prowadzi do poważnego ograniczenia nadzoru społecznego nad funkcjonowaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po likwidacji UNFE i jego Komitetu Doradczego uważamy ten projekt za kolejny krok w kierunku faktycznego odebrania partnerom społecznym wpływu na efektywność finansową systemu ubezpieczeń społecznych.

Decyzja Prezydium KK nr 50/05

ws opinii o poselskim projekcie ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje pozytywnie poselski projekt ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami.

Przedstawiona propozycja stanowi ważny krok na drodze upowszechniania w Polsce europejskich standardów dialogu społecznego. Brak stabilnego, ogólnego systemu informowania pracowników i konsultowania z nimi zamierzeń pracodawcy, był w minionych latach źródłem konfliktów w wielu polskich zakładach pracy.

Projekt nowej regulacji, będący przeniesieniem do polskiego porządku prawnego Dyrektywy Parlamentu i Rady UE nr 2002/14, prowadzi do wzmocnienia jakości relacji między związkami zawodowym a pracodawcą, poprzez zapewnienie na poziomie firmy ram do dialogu, wykraczającego poza zwykłe zapobieganie sytuacjom konfliktowym. Sprzyjać to będzie włączeniu polskich podmiotów gospodarczych do procesu budowania gospodarki europejskiej opartej na wiedzy, fachowości, a także wzajemnym zaufaniu w stosunkach pracy.

Poselski projekt ustawy, w przeciwieństwie do propozycji rządowej, ogranicza niebezpieczeństwo zaistnienia sprzeczności interesów między różnymi formami reprezentacji pracowniczej, a zarazem generuje zdecydowanie niższe koszty dla pracodawcy.

Decyzja Prezydium KK nr 51/05

ws. opinii o projekcie ustawy MZ o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o cenach

Prezydium Komisji Krajowej zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy Ministra Zdrowia z dnia 20.01.2005 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o cenach

Art. 1:

1) w art. 5:

a) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) lek specjalistycznego stosowania - produkt leczniczy ratujący życie lub niezbędny w terapii, przepisywany świadczeniobiorcy zgodnie ze ściśle określonymi kryteriami medycznymi przez lekarza specjalistę lub innego lekarza spełniającego określone warunki”.

Rozstrzygnięcia wymaga, czy należy rozpatrywać niniejszą zmianę i jej konsekwencje w postaci zmian i zapisów w art. 37a ust. 1 i 6; art. 97 ust. 3 pkt.10); art. 190 ust.1a, czy też rozstrzygnąć najpierw kompleksowe zmiany w systemie refundacji leków zawarte w dokumencie MZ pt. Założenia do kierunków refundacji (....). Jeżeli niniejszą nowelizacją rozstrzygnięta zostanie sprawa wprowadzenia leków specjalistycznego zastosowania, to opiniowanie i zapowiadana dyskusja w obrębie Rady Społeczno-Zawodowej przy Ministrze zdrowia nad ww. dokumentem są bezcelowe. Przystępując do zmian legislacyjnych, należy ponadto zauważyć, że zapisania w ustawie (a nie w rozporządzeniu wydanym w delegacji nowo dodanego art. 37 a ust. 3 niniejszej ustawy) wymagają zarówno kryteria medyczne kwalifikujące

do stosowania leku specjalistycznego stosowania, jak i rodzaje specjalizacji w dziedzinach medycyny lub warunki uprawniające lekarza do wystawiania recept na te leki. Aby wzmocnić kontrolę, należy maksymalnie doprecyzować zapisy oraz uniknąć uznaniowości, która może wystąpić w akcie wykonawczym, jakim jest rozporządzenie. Nie oceniono również, czy prawnie możliwe jest ograniczenie przypisane każdemu lekarzowi prawa do stosowania, a pacjentowi otrzymania od każdego lekarza właściwych metod terapii.

b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) lek uzupełniający - produkt leczniczy wspomagający lub uzupełniający działanie leków podstawowych, produkt leczniczy o właściwościach terapeutycznych zbliżonych do leku podstawowego, a także produkt leczniczy o działaniu antykoncepcyjnym”.

Zmiana bez podstaw medycznych. Preparaty hormonalne w dawkach i/lub zestawieniach antykoncepcyjnych nie leczą, a zapobiegają ciąży - nie są środkami leczniczymi. Ponadto koszt tej zmiany w sytuacji niedoboru na świadczenia stricte lecznicze (np. onkologiczne) jest trudny do rzetelnego oszacowania, a oszacowany nie jest akceptowany społecznie.

4) w art. 15 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej, Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych oraz Prezesa Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz i zakres udzielania świadczeń wysokospecjalistycznych, które są finansowane ze środków finansowych Funduszu - kierując się w szczególności wymaganiami dotyczącymi szczególnych kwalifikacji personelu udzielającego tych świadczeń, koniecznością użycia specjalistycznej aparatury oraz możliwości płatnicze Funduszu.

5. Wykazy, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i ust. 4, są aktualizowane co najmniej raz na rok.”;

Zmiana porządkująca obecny stan prawny. Jednakże niepokoi wieloletnia praktyka przekazywania kolejnych świadczeń wysokospecjalistycznych z budżetu resortu zdrowia do Funduszu, bez zabezpieczenia niezbędnych środków finansowych.

6) w art. 27 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prowadzenie badań profilaktycznych obejmujących kobiety w ciąży, w tym badań prenatalnych zalecanych w grupach ryzyka i u kobiet powyżej 35. roku życia oraz profilaktyki stomatologicznej”.

Zmiana bez rzetelnych podstaw medycznych. Nie istnieją rzetelne dowody na wzrost częstości wad płodu od 35 roku życia matki, a nie np. od 40 roku życia, a wynik badania wykazujący wadę jest uzasadnionym prawnie powodem przerwania ciąży.

14) w art. 62 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dokonać zwrotu refundacji ceny leku lub wyrobu medycznego, wydanego świadczeniobiorcy bezpłatnie, lub za częściową odpłatnością, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty, jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w pkt 2, zostanie stwierdzone, że lek został wydany z apteki z naruszeniem przepisów ustawy”;

Apteki i Fundusz nie łączą umowy. Jaka będzie droga odwoławcza w przypadku nierzetelnej kontroli Funduszu w tym zakresie?

18) w art. 82 w ust. 5 uchyla się pkt 7 i 8;

Zmiana wymaga pogłębionej analizy prawnej i skutków finansowych.

20) w art. 97:

b. po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Fundusz prowadzi Rejestr Świadczeniobiorców, o których mowa w art. 37a w celu:

- 1) gromadzenia i aktualizowania danych o świadczeniobiorcach, którym wystawiono receptę na lek specjalistycznego stosowania;
- 2) gromadzenia i aktualizowania danych o świadczeniobiorcach, którym wydano lek specjalistycznego stosowania”;

Rozważenia wymaga również szczególna ochrona danych, np. w przypadku chorych psychicznie i na choroby weneryczne/HIV oraz możliwości techniczne wprowadzania i aktualizacji tych danych.

41) w załączniku:

a. w ust.1 uchyla się pkt 6;

Ambulatoryjne porady seksuologiczne nie są elementem leczenia żadnej z chorób organicznych, a ich zakładane koszty są zbyt wysokie, zaś liczba może zostać powielana w nieskończoność.

Prezydium Komisji Krajowej pozytywnie ocenia powrót do zaliczkowego finansowania świadczeń opieki zdrowotnej wymienionych w zaproponowanych art. 136 a .

Ponadto NSZZ „Solidarność” wnosi o rozważenie propozycji wskazania w ustawie kryteriów, na podstawie których prezes NFZ powinien dokonać wydania zgody na zatrudnienie pracownika NFZ u innego pracodawcy niż Narodowy Fundusz Zdrowia (art. 112 ust 2 punkt 1 ustawy). Ponadto punkt 2 wymienionego przepisu zakazuje wykonywania przez pracowników jakiegokolwiek działalności gospodarczej, a zakaz powinien dotyczyć działalności związanej z celami i zadaniami NFZ.

Decyzja Prezydium KK nr 52/05

ws. opinii o projekcie ustawy MPS o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych i ustawy o pracowniczych programach emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu ustawy Ministra Polityki Społecznej o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych i ustawy o pracowniczych programach emerytalnych.

Decyzja Prezydium KK nr 53/05

ws. wyjaśnienia art. 23 § 5 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, wykonując wezwanie Sądu Rejonowego w Jaśle Wydział IV Pracy z dnia 26 stycznia 2005 r. dotyczące sprawy oznaczonej sygn. akt IV P 412/04 wyjaśnia, że prawo do dodatkowej jednorazowej gratyfikacji z tytułu choroby zawodowej lub wypadku przy pracy bez winy pracownika w wysokości 50% odszkodowania przewidzianej w art. 23 § 5 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego z dnia 20 września 1996 r. (w brzmieniu ustalonym Protokołem dodatkowym z dnia 17 lipca 2003 r.) zwanego dalej „PUZP” przysługuje także byłym pracownikom, w szczególności emerytom, rencistom, osobom uprawnionym do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, którzy doznali wypadku przy pracy w okresie zatrudnienia u pracodawcy objętego PUZP, lub u których - w okresie zatrudnienia u pracodawcy objętego PUZP - stwierdzono chorobę zawodową.

Komunikat

Sytuacja po zawieszeniu protestów pracowników służby zdrowia, przebieg rozmów z przedstawicielami rządu na temat projektu ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej oraz kwestia znowelizowania zapisów art. 890 Kodeksu postępowania cywilnego - były omawiane podczas posiedzenia prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" w dniu 22 lutego 2005 roku w Gdańsku. Protest w służbie zdrowia został zawieszony wobec deklaracji premiera Marka Belki o skierowaniu do parlamentu nowelizacji kwestionowanych zapisów ustaw szybką ścieżką legislacyjną, aby mogły stanąć pod obrady podczas najbliższego posiedzenia Sejmu.

Prezydium KK zapoznało się także z sytuacją pracowników Chłodni "Igloopol" w Dębicy, gdzie już ponad miesiąc około 200 osób prowadzi strajk okupacyjny, domagając się wynagrodzenia niewypłacanego od października ubiegłego roku. Dramat pracowników potęguje fakt, że załoga składa się w większości z kobiet. Na 24 lutego br. zaplanowano organizację w Dębicy pikietę poparcia dla protestujących pod hasłem "Chcemy pracować a nie głodować".

Podczas posiedzenia pozytywnie zaopiniowano poselski projekt ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami. Poselski projekt ustawy, w przeciwieństwie do propozycji rządowej, ogranicza niebezpieczeństwo zaistnienia sprzeczności interesów między różnymi formami reprezentacji pracowniczej, a zarazem generuje zdecydowanie niższe koszty dla pracodawcy - czytamy w uzasadnieniu.

Szereg uwag szczegółowych zgłoszono do projektu ustawy Ministra Zdrowia o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o cenach.

Nie wniesiono uwag do projektu ustawy Ministra Polityki Społecznej o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych i ustawy o pracowniczych programach emerytalnych.

Negatywnie zaopiniowano projekt rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 4 października 1999 roku w sprawie nadania statutu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych. Proponowane w projekcie zmiany przenoszące uprawnienia Ministra Polityki Społecznej na prezesa ZUS w zakresie określenia szczegółowej organizacji Centrali ZUS i podziału w niej zadań i kompetencji istotnie poszerzają zakres uprawnień prezesa ZUS. Przy niewystarczających uprawnieniach Rady Nadzorczej i nie respektowaniu uprawnień konsultacyjnych partnerów społecznych, zarówno związków zawodowych jak i organizacji pracodawców (w szczególności w zakresie prawidłowości stanu zatrudnienia wobec wykonywanych zadań i skutków przewidywanych zmian organizacyjnych w sferze ewentualnych zwolnień pracowników) prowadzą one do poważnego ograniczenia nadzoru społecznego nad funkcjonowaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - stwierdza się w uzasadnieniu. Po likwidacji UNFE i jego Komitetu Doradczego uważamy ten projekt za kolejny krok w kierunku faktycznego odebrania partnerom społecznym wpływu na efektywność finansową systemu ubezpieczeń społecznych.

- Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN. 8-9.02.2005 R.

Uchwała KK nr 1/05

ws. wykonania budżetu KK za 2004 r.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zatwierdza sprawozdanie z wykonania budżetu Komisji Krajowej za 2004 r.

Uchwała KK nr 2/05

ws. zawieszenia zapisu § 5 regulaminu funduszu wspierania statutowych zadań Związku

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zawiesza w 2005 roku zapis § 5 („Kapitał podstawowy dwa razy w roku będzie waloryzowany co najmniej o oficjalny wskaźnik inflacji”) regulaminu funduszu wspomagania statutowych zadań Związku przyjętego uchwałą KK nr 40/2001.

Uchwała KK nr 3/05

ws. dofinansowania XVIII KZD

(do użytku służbowego)

Uchwała KK nr 4/05

ws. przyjęcia budżetu KK na 2005 r.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” przyjmuje budżet Komisji Krajowej na 2005 r.

Uchwała KK nr 5/05

ws. akcji w obronie praw pracowniczych i związkowych

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia udzielić wsparcia strukturom regionalnym i branżowym w podejmowanych akcjach w obronie miejsc pracy, praw pracowniczych i związkowych.

Komisja Krajowa upoważnia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” do występowania do Rady Krajowej Funduszu Strajkowego o finansowanie tych akcji na zasadach podobnych jak w decyzji Prezydium KK 116/04.

Stanowisko KK nr 1/05

ws. umów społecznych

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” stanowczo protestuje przeciw atakom na fundamentalne prawo związku zawodowego do zawierania umów społecznych. Niedopuszczalne jest uzasadnianie tych ataków próbami patologicznych nadużyć tego uprawnienia przez niektórych prezesów w imię partykularnych interesów.

Prawo to wynika z konstytucyjnych i ustawowych gwarancji w zakresie umów społecznych i negocjacji zbiorowych oraz zasad dialogu społecznego jako podstawowego instrumentu, którym posługuje się społeczeństwo obywatelskie. Tego rodzaju umowy są zgodne ze światowymi i europejskimi standardami.

Domagamy się ustawowego wprowadzenia obowiązku zawierania umów społecznych w przypadku prywatyzowanych i restrukturyzowanych przedsiębiorstw i uznania tych umów za źródło prawa pracy.

Komisja Krajowa zwraca się do wszystkich członków i struktur Związku, aby konsekwentnie korzystali z przysługującego im prawa do podejmowania rokowań i zawierania porozumień z pracodawcami i rządem we wszystkich sytuacjach, które wymagają zabezpieczenia podstawowych praw pracowniczych, a w szczególności prawa do pracy.

Apelujemy do wszystkich pracowników, aby organizowali się w związki zawodowe - to najskuteczniejszy sposób obrony praw pracowniczych.

Stanowisko KK nr 2/05

ws. nowelizacji przepisów kpc

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” domaga się przywrócenia treści obowiązującego do 4 lutego 2005 r. art. 890 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego lub wprowadzenia innego rozwiązania zabezpieczającego prawo pracownika do pełnego wynagrodzenia za wykonaną pracę. Uchylony zapis zezwalał na wypłatę z zajętego rachunku bankowego przedsiębiorcy-dłużnika bieżących wynagrodzeń pracowników.

Obowiązujący od 5 lutego 2005 r. zapis art. 890 § 2 kpc pozbawia pracowników części wynagrodzenia i pozwala za zgodą sądu na wypłatę tylko minimalnego wynagrodzenia tj. 849 zł przez 3 miesiące. Oznacza to przerzucenie na pracownika odpowiedzialności materialnej za zadłużenie pracodawcy. Zapis ten został wprowadzony z naruszeniem prawa tj. bez konsultacji z NSZZ „Solidarność”

Zgodnie z kodeksem pracy (art. 80 kp) prawo pracowników do wynagrodzenia powinno być szczególnie chronione. Tymczasem znowelizowane przepisy kpc wprowadzają szczególną ochronę interesów komorników, pozbawiając pracowników i ich rodziny środków do życia.

Komisja Krajowa domaga się poszanowania elementarnego prawa pracowników do wynagrodzenia.

Stanowisko KK nr 3/05

ws. odwołania ministra zdrowia

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia dotychczasową działalność ministra zdrowia Marka Balickiego, która doprowadziła do katastrofalnej sytuacji służby zdrowia i degradacji pozycji jej pracowników.

Projekt ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej forsowany przez ministra - mimo oporu wszystkich środowisk medycznych - może doprowadzić do upadłości jednostek służby zdrowia i ograniczenia zagwarantowanego w konstytucji dostępu do usług medycznych.

Komisja Krajowa apeluje do parlamentarzystów o odrzucenie projektu tej ustawy.

Chaos w polityce zdrowotnej prowadzonej przez ministerstwo i pozorowany dialog społeczny doprowadziły do desperacji środowiska pracowników ochrony zdrowia.

Dramatyczny protest głodowy prowadzony w Starachowicach w obronie prawa do wynagrodzenia i przeciw zmianom w Kodeksie postępowania cywilnego, który dopuszcza zajmowanie przez komorników środków na wypłaty, jest w pełni uzasadniony.

Komisja Krajowa uważa działalność ministra zdrowia Marka Balickiego za szkodliwą i zwraca się do parlamentarzystów o jego odwołanie z pełnionej funkcji.

Stanowisko KK nr 4/05

ws. sytuacji pracowników Chłodni „Igloopol”

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” udziela poparcia pracownikom Chłodni „Igloopol” z Dębicy, którzy od 20 dni okupują swój zakład pracy, domagając się wynagrodzenia niewypłacanego od października 2004 r. i upominają się o swoje miejsca pracy.

Dramat pracowników kolejnego zakładu pracy, zatrudniającego 250 osób, w pełni obrazuje wady funkcjonującego w naszym kraju systemu prawnego. Brak właściwego zabezpieczenia roszczeń pracowniczych stawia pracowników w beznadziejnej sytuacji i pokazuje wady prawa upadłościowego.

Komisja Krajowa protestuje przeciwko przewlekłości postępowania sądowego i niewydolności organów administracji państwowej, które uniemożliwiają sprawne przebrnięcie przez procedury prawne pozwalające na wypłatę wynagrodzeń.

NSZZ „Solidarność” domaga się skutecznej realizacji elementarnego prawa pracowników do wynagrodzenia za wykonaną pracę.

Komunikat

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" postanowiła udzielić wsparcia strukturom regionalnym i branżowym w podejmowanych akcjach w obronie miejsc pracy, praw pracowniczych i związkowych. Podczas dwudniowych obrad przyjęto też stanowiska w sprawach umów społecznych, nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego oraz zażądano odwołania Marka Balickiego z funkcji ministra zdrowia.

Obradująca w dniach 08-09 lutego 2005 roku w Gdańsku Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" zapoznała się z przebiegiem protestów oraz sytuacją w służbie zdrowia, na kolei oraz innych sektorach branżowych.

Komisja Krajowa stanowczo zaprotestowała przeciw atakom na fundamentalne prawo związku zawodowego do zawierania umów społecznych. Niedopuszczalne jest uzasadnianie tych ataków przykładem prób patologicznych nadużyć tego uprawnienia przez partykularne interesy niektórych prezesów - czytamy w stanowisku. Prawo to wynika z konstytucyjnych i ustawowych gwarancji w zakresie umów społecznych i negocjacji zbiorowych oraz zasad dialogu społecznego jako podstawowego instrumentu, którym posługuje się społeczeństwo obywatelskie. Tego rodzaju umowy są zgodne ze światowymi i europejskimi standardami. "Solidarność" domaga się ustawowego wprowadzenia obowiązku zawierania umów społecznych w przypadku prywatyzowanych i restrukturyzowanych przedsiębiorstw i uznania tych umów za źródło prawa pracy. Komisja Krajowa apeluje do wszystkich członków i struktur związku, aby konsekwentnie korzystali z przysługującego im prawa do podejmowania rokowań i zawierania porozumień z pracodawcami i rządem we wszystkich sytuacjach, które wymagają zabezpieczenia podstawowych praw pracowniczych. Organizowanie się w związki zawodowe to najskuteczniejszy sposób obrony tych praw.

W kolejnym stanowisku, dotyczącym nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego, NSZZ "Solidarność" żąda przywrócenia treści obowiązującego do 04 lutego 2005 r. art. 890 § 2 Kodeksu lub wprowadzenia innego rozwiązania zabezpieczającego prawo pracownika do pełnego wynagrodzenia za wykonaną pracę. Uchylony zapis zezwalał na wypłatę z zajętego rachunku bankowego przedsiębiorcy - dłużnika bieżących wynagrodzeń pracowników. Obo-

wiązujący od 05 lutego zapis tego artykułu pozbawia pracowników części wynagrodzenia i pozwala za zgodą sądu na wypłatę tylko minimalnego wynagrodzenia tj. 849 zł przez 3 miesiące. Oznacza to przerzucenie na pracownika odpowiedzialności materialnej za zadłużenie pracodawcy. Zapis ten został wprowadzony z naruszeniem prawa, tj. bez konsultacji z NSZZ "Solidarność". Zgodnie z Kodeksem pracy (art. 80) prawo pracowników do wynagrodzenia powinno być szczególnie chronione, a znowelizowane przepisy Kpc wprowadzają szczególną ochronę interesów komorników kosztem pozbawienia pracowników i ich rodzin środków do życia.

Przyjęto także stanowisko w sprawie odwołania ministra zdrowia. Komisja Krajowa negatywnie ocenia dotychczasową działalność Marka Balickiego, która doprowadziła do katastrofalnej sytuacji służby zdrowia i degradacji pozycji jej pracowników. Projekt ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji zakładów opieki zdrowotnej forsowany przez ministra - mimo oporu wszystkich środowisk medycznych - może doprowadzić do upadłości jednostek służby zdrowia i ograniczenia zagwarantowanego w Konstytucji dostępu do usług medycznych. "Solidarność" apeluje do parlamentarzystów o odrzucenie projektu tej ustawy. Chaos w polityce zdrowotnej prowadzonej przez ministerstwo i pozorowany dialog społeczny doprowadziły do desperacji środowiska pracowników ochrony zdrowia. Dramatyczny protest głodowy prowadzony w Starachowicach w obronie prawa do wynagrodzenia i przeciw zmianom w Kodeksie postępowania cywilnego, który dopuszcza zajmowanie przez komorników środków na wypłaty jest w pełni uzasadniony. Komisja Krajowa uważa działalność ministra zdrowia Marka Balickiego za szkodliwą i zwraca się do parlamentarzystów o jego odwołanie z pełnionej funkcji.

Członkowie Komisji Krajowej zapoznali się także z sytuacją pracowników Chłodni "Igloopol" w Dębicy, którzy od 20 dni okupują swój zakład pracy, domagając się wynagrodzenia niewypłaconego od października ubiegłego roku i upominają się o swoje miejsca pracy. W stanowisku popierającym ich protest Komisja Krajowa stwierdza, że dramat pracowników kolejnego zakładu pracy, zatrudniającego 250 osób, w pełni obrazuje wady funkcjonującego w naszym kraju systemu prawnego. Brak właściwego zabezpieczenia roszczeń pracowniczych stawia pracowników w beznadziejnej sytuacji i obrazuje wady prawa upadłościowego. Związek protestuje przeciwko przewlekłości postępowania sądowego i niewydolności organów administracji państwowej, które uniemożliwiają sprawne przebiegnięcie przez procedury prawne pozwalające na wypłatę wynagrodzeń. NSZZ "Solidarność" raz jeszcze domaga się skutecznej realizacji elementarnego prawa pracowników do wynagrodzenia za wykonaną pracę.

Na koniec podjęto uchwałę o udzieleniu wsparcia przez Komisję Krajową wszystkim strukturom regionalnym i branżowym w podejmowanych akcjach w obronie miejsc pracy, praw pracowniczych i związkowych.

W trakcie posiedzenia przedstawiono m. in. informacje o zmianach i zagrożeniach w systemie ubezpieczeń społecznych, przebiegu negocjacji nad ustawą o informacji i konsultacji oraz bieżących pracach w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno Gospodarczych.

Przewodniczący Janusz Śniadek zreferował styczniowe rozmowy z władzami Prawa i Sprawiedliwości na temat postulowanej współpracy związku z partiami politycznymi.

Przegłosowano również przyjęcie wykonania budżetu Komisji Krajowej za rok 2004 oraz projekt budżetu na rok 2005.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

WSKAŹNIK WZROSTU PRZECIĘTNEGO MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA W 2005 R.

W trakcie negocjacji w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych nad maksymalnym rocznym wskaźnikiem przyrostu przeciętnego wynagrodzenia na rok 2005 nie osiągnięto porozumienia. Zgodnie z ustawą w takiej sytuacji została przyjęta propozycja rządowa czyli 4,5%.

Postulat strony związkowej z września 2004 roku, aby w związku ze znacznie wyższą wielkością inflacji (3,5%) w stosunku do inflacji planowanej (2%) przystąpić do rozmów na temat wzrostu wskaźnika na 2005r nie został przez rząd zaakceptowany mimo, że taką możliwość stwarza ustawa.

W dniu 11 lutego 2005 r. na Prezydium Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych przedstawiono propozycję strony rządowej w sprawie zmiany wysokości maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców w 2005 roku. Zgodnie z tą propozycją przyrost przeciętnego wynagrodzenia zaliczanego w ciężar kosztów w poszczególnych kwartałach 2005 r. w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia w 2004 rozkłada się następująco: I kwartał - 5,0%; II kwartał- 5,0%; III kwartał - 5,0%; IV kwartał - 5,5%. Powyższa ścieżka kształtowania się przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców przekłada przekłada się Na roczny wskaźnik wzrostu płac w tych podmiotach w wysokości około 5,14%.

Przedstawiciele strony związkowej (NSZZ „Solidarność”, OPZZ i FORUM) wyrazili zgodę na rozpoczęcie rozmów na temat wzrostu wskaźnika. Negatywnie do propozycji rządowej odniosła się Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych.

W wyniku dyskusji ustalono, że należy rozpocząć rozmowy w ww. sprawie początkowo w układzie autonomicznym.

Prezydium zostanie poinformowane o wynikach tych rozmów i zdecyduje o dalszym trybie procedowania w tej sprawie.

W dniu 17 lutego 2005 r. odbyło się wspólne posiedzenie Zespołów ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz ds. polityki gospodarczej i rynku pracy. W trakcie posiedzenia J.Hausner przedstawił zebrany rządową propozycję renegocjacji wysokości maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego wynagrodzenia u przedsiębiorców w 2005 roku.

J. Hausner zaznaczył, iż przyjęte w 2004 roku wskaźniki były prognozowane przy założeniu innego poziomu inflacji i ścieżki jej wzrostu. Dodał, że niepokojąca jest również perspektywa niższego niż zakładano wzrostu gospodarczego. Ze względu na przewidywaną słabszą dynamikę eksportu, należy teraz zastanowić się nad neutralnym dla stabilizacji czynnikami, które mogłyby utrzymać tempo wzrostu gospodarczego. Ponadto, jego zdaniem, brak zmiany wskaźnika nie ustrzeże przedsiębiorców przed naciskiem płacowym.

Niestety do negocjacji wskaźnika wzrostu nie doszło, ponieważ Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych nie miała jeszcze wypracowanego stanowiska.

Kolejna próba negocjacji wskaźnika wzrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców odbędzie się w dniu 9 marca 2005 r. na posiedzeniu Zespołu problemowego ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych. Przypominam, że wspólna propozycja strony związkowej podczas negocjacji w 2004 r. to wskaźnik przyrostu przeciętnego wynagrodzenia w 2005 r. na poziomie 5,5%.

• *Opracował: Zbigniew Kruszyński*

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w styczniu 2005 r. ^a

Wyszczególnienie	I 2005	
	I 2004=100	XII 2004=100
O G Ó Ł E M	104,0	100,1
w tym:		
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	106,1	99,8
Żywność i napoje bezalkoholowe	107,0	99,7
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	102,4	100,1
Odzież i obuwie	95,6	98,2
Mieszkanie	104,8	101,0
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	105,3	101,2
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	102,7	100,1
Transport	105,9	98,4

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w styczniu 2005 r.

Wyszczególnienie	I 2005		
	w liczbach bezwzględnych	XII 2004 = 100	I 2004 = 100
Sektor przedsiębiorstw			
Zatrudnienie w tys .	4736,7	101,2	101,4
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	2385,39	86,8	102,6
w tym bez wypłat z zysku	2384,90	86,9	102,6

Mieszkania oddane do użytku ^{a)} w styczniu 2005 r.

Formy budownictwa	2004		2005		
	I-XII		I		
	liczba mieszkań	I-XII 2003=100	liczba mieszkań	XII 2004=100	I 2004=100
Ogółem	108060	66,4	9731	52,2	87,1
Spółdzielcze	9420	78,8	815	48,1	113,4
Indywidualne	64599	54,7	5947	54,3	81,0
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	24554	103,0	2484	64,7	111,9
Pozostałe ^{b)}	9487	107,2	485	22,4	54,4

1. Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych.

2. Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA

Pierwsze tegoroczne posiedzenie Naczelnej Rady Zatrudnienia z udziałem Podsekretarza Ministerstwa Gospodarki i Pracy Piotra Kulpy odbyło się 27 stycznia 2005 r.

Naczelna Rada nie przyjęła Protokołu ani projektu Regulaminu zastrzegając sobie prawo do przesłania uwag w ciągu dwóch tygodni.

Następnie wybrała Przewodniczącego NRZ Pana Leszka Karwowskiego wiceprezydenta KPP, oraz wiceprzewodniczącą Panią Grażynę Zielińską.

Dalej Naczelna Rada Zatrudnienia przeprowadziła krótką debatę nad projektem noweli ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przypominam, negatywnie zaopiniowaną przez Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” 24 stycznia 2005 r. Dyskutanci zarzucali m.in. tworzenie chaosu prawnego (G.Zielińska), brak środków dla Powiatowych Urzędów Pracy oraz gmin (organizator robót publicznych). Kwestionowano też obniżenie składki pracodawców na rzecz Funduszu Pracy przy zwiększeniu zadań i celów Funduszu, oraz zmianę trybu opłacania składki zdrowotnej za bezrobotnych. Przedstawiciele świata nauki (M.Kabaj, S.Borkowska) twierdzili, że ani ustawa o promocji i ta nowela mają niewiele wspólnego ze standardami europejskimi i strategią lizbońską.

Naczelna Rada Zatrudnienia otrzymała VIII Raport o Rozwoju Społecznym Polska 2004 - w Trosce o Pracę przygoto-

wany z inicjatywy Biura Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju UNDP i Centrum Analiz Społeczno Ekonomicznych CASE. Raport ten został przygotowany przez zespoły ponad 50 specjalistów i był konsultowany z wieloma instytucjami i ekspertami rynku pracy. Z „Solidarności” nad тезami Raportu pracowali Z.Maszkiewicz, B.Osiński i J.Smagowicz. W treści Raportu zawarto analizy zmian charakteru pracy i struktury zatrudnienia na świecie i w Polsce, efekty edukacji, perspektywy dialogu społecznego, warunków wzrostu zatrudnienia, przykłady dobrych praktyk w Polsce a także aktualne wskaźniki rozwoju cywilizacyjnego. W części końcowej przedstawiono wnioski i dezyderaty z których najważniejszym jest postulat zapewnienia problemom zatrudnienia najwyższej rangi wśród priorytetów strategii rozwoju kraju. Raport będzie omawiany na następnych posiedzeniach Rady.

Naczelna Rada przyjęła wniosek „Solidarności” aby obradować w cyklu comiesięcznym nad wstępnym projektem Narodowego Planu Rozwoju na lata 2007 - 2013.

Podczas krótkiej debaty ws. nowych propozycji Jerzego Hausnera zwróciłem uwagę projektodawcom nowości, że muszą dostrzec, że oprócz wysokich kosztów pracy na rynku pracy jest wyzysk, polityka niskich płac, szybkich zwolnień z pracy i niskich zasiłków dla bezrobotnych.

- *Jacek Smagowicz*
Warszawa 27 stycznia 2005 r.

WIADOMOŚCI SZKOLENIOWE

UZP

Dubeltowe szkolenie dla działaczy Huty „Częstochowa”

W dniach 7 i 8 lutego, w Poraju, przeprowadzone zostały dwa jednodniowe szkolenia (o tej samej zawartości) dla działaczy NSZZ „Solidarność” Huty „Częstochowa” i zakładów z niej się wywodzących. Ogółem przeszkolonych zostało ok. 60 osób.

Poruszone zagadnienia to: tworzenie i zawartość układów zbiorowych pracy, zasady negocjacji i negocjacje zbiorowe,

nowy statut „Solidarności” i elementy rozwoju związku; była też mowa o asertywności, mobbingu oraz unijnej dyrektywie dot. informacji i konsultacji.

Zajęcia prowadzili Agnieszka Kuraś-Steczyńska i Jan Plata-Przechlewski - oboje z Działu Szkoleń KK.

• *jpp*

ROZWÓJ ZWIĄZKU

Doświadczenia francuskie - przykład CFDT

W dniach 8-11 lutego, w DW „Boruta” w Zakopanem, odbyło się szkolenie pt. „Pozyskiwanie członków przez związki zawodowe - doświadczenia CFDT”. Szkolenie to, będące właściwie spotkaniem informacyjnym, zorganizowane zostało przez ZR NSZZ „Solidarność” Małopolska we współpracy z francuskim związkiem zawodowym CFDT (Union Regionale Haute Normandie). Zajęcia prowadzili Jean-Michel Bequet i Herve Goujon.

W szkoleniu uczestniczyli przedstawiciele ośmiu Zarządów Regionów: ZR Małopolska, ZR Płock, ZR Ziemia Radomska, ZR Środkowoschodni, ZR Warmińsko-Mazurski, ZR Dolny Śląsk, ZR

Wielkopolska Południowa, ZR Śląsko-Dąbrowski - oraz czworo przedstawicieli Biura Organizacji i Rozwoju KK. W większości byli to działacze i pracownicy NSZZ „Solidarność” aktywnie zaangażowani w działania mające na celu doprowadzenie do rozwoju związku.

Koledzy z Francji zaprezentowali wieloletnie doświadczenia w pracy nad problemem związkowego rozwoju w ich kraju. Podzielili się wiedzą i doświadczeniem - pomagającymi praktycznie radzić sobie z organizowaniem pracowników w zakładach pracy.

• *JZ*

DZIAŁ ZAGRANICZNY

ZWIĄZKI ZAWODOWE NA ŚWIECIE

Rośnie zainteresowanie działalnością związków zawodowych w innych krajach, szczególnie europejskich. Rozpoczynamy zatem publikację informacji o związkach zawodowych.

Szwecja

Szwedzki ruch związkowy stanowią 3 organizacje centralne:

- Szwedzka Konfederacja Związków Zawodowych (LO),
- Centralna Organizacja Związków Zawodowych Urzędników (TCO)
- Szwedzka Centralna Organizacja Akademików (SACO)

Ok. 4 miliony obywateli tworzy szwedzki rynek pracy. Prawie połowa z nich (1.918 800) należy do organizacji afiliowanych w LO, w tym ok. 882.000 to kobiety.

Dwie pozostałe centralne organizacje związkowe w Szwecji - TCO i SACO zrzeszają odpowiednio pracowników umysłowych („białe kołnierzyki”) i osoby z najwyższym wykształceniem (Akademy). TCO liczy 1.051 742 członków (62% kobiety, 38% mężczyźni), SACO zaś 514 000 osób. Wszystkie trzy organizacje centralne zrzeszają razem 3.484 542 osoby, co stanowi 87% wszystkich osób obecnych na rynku pracy. Ten wyjątkowo wysoki procent przynależności związkowej stawia Szwecję w niezwykle wyjątkowej pozycji w porównaniu z resztą świata. O wyjątkowości szwedzkiego modelu stanowi także fakt, że ponad 80% zbiorowych stosunków pracy regulują układy zbiorowe pracy i proces dochodzenia do nich na drodze negocjacji. Istnieje oczywiście prawo pracy zapisane w szeregu odrębnych ustaw (brak jednak jednego, na wzór polski, kodeksu pracy), ale to wynik procesu rokowań zbiorowych kształtuje w praktyce zasady. Negocjować można praktycznie wszystko, jeśli dwie strony rozmów godzą się na to. W Szwecji nie ma regulacji prawnej odnośnie mini-

malnej płacy. Tę kwestię oddano w całości negocjacom partnerów społecznych.

Historia

Pierwsze organizacje związków zawodowych w Szwecji powstały ponad 100 lat temu. W latach osiemdziesiątych XIX w. coraz większa liczba robotników zatrudnionych w przemyśle zaczęła organizować się. Ich związki zawodowe stworzyły podstawę powołania w 1898 centralnej organizacji LO.

Urzędnicy nieco później niż robotnicy przemysłowi przystąpili do procesu organizowania się. W następstwie kryzysu gospodarczego po pierwszej wojnie światowej idea przynależności związkowej zaczęła docierać również i do nich. W roku 1931 powstała Centralna Organizacja Pracowników Najemnych DACO, zaś w 1937 pracownicy umysłowi zatrudnieni w administracji państwowej i samorządowej powołali jeszcze jedną organizację - "starą" TCO. Obawa przed depresją gospodarczą po zakończeniu II wojny światowej skłoniła DACO i „starą” TCO do połączenia się i stworzenia w 1944 r. obecnej TCO. Najmłodszą centralną organizacją związkową w Szwecji jest SACO stworzone w 1947r.

Dzisiaj uważamy osiągnięcia szwedzkiego ruchu związkowego za coś oczywistego. Pamiętajmy jednak, że obecny stan jest wynikiem długotrwałego procesu. Ustawę o prawie pracowników do zrzeszania się i prowadzenia negocjacji układów zbiorowych przyjął szwedzki Parlament dopiero w 1936 r. Jeszcze w 1973 r. nie istniała w Szwecji ustawa o ochronie zatrudnienia. Pracodawca mógł bez przeszkód i jakichkolwiek zobowiązań zwalniać swych pracowników. Dopiero w 1980 r. przyjęto też ustawę o równouprawnieniu i zakazie dyskryminacji.

Zasada reprezentacji

W Szwecji od dawna obowiązuje zasada regulująca kwestię reprezentacji związkowej na poziomie zakładu pracy. Po pierwsze, związek zawodowy jest obecny w miejscu pracy i ma tutaj swoją strukturę organizacyjną zakładową (klubb). Po drugie, system reprezentacji pracowniczej jest jednokanałowy tj. nie ma obok związku zawodowego innego ciała reprezentującego pracowników, np. rady pracowniczej (inaczej wygląda to w Danii, Norwegii, Finlandii). W jednym zakładzie pracy pracownicy mogą przynależeć tylko do jednej spośród organizacji członkowskich należących do LO, TCO lub SACO bez względu na wykonywany zawód. Wszelkie kwestie sporne odnoszące się do określenia przynależności do konkretnej federacji, które mogą wynikać np. z procesu transferu własności, restrukturyzacji produkcji itp. są rozstrzygane przez Rady Wykonawcze trzech centralnych organizacji. Ponadto w kwestii stanowienia „linii demarkacyjnej” pomiędzy poszczególnymi związkami zawodowymi, organizacje centralne - LO, TCO i SACO

zawarły stosowne porozumienia. Porozumienia takie zawierają również poszczególne związki branżowe. Tak zatem, w jednym zakładzie pracy mogą funkcjonować obok siebie trzy organizacje zakładowe (klub), każda należąca do związku branżowego będącego członkiem innej organizacji centralnej.

Zarówno TCO jak i SACO zachowują dystans wobec partii politycznych i są politycznie niezależne. LO od początku swego istnienia pozostaje w bliskim związku z Socjaldemokratyczną Partią Szwecji, choć więź ta uległa na przestrzeni ostatnich 20 lat pewnemu rozluźnieniu. Dystans TCO i SACO wobec partii politycznych nie oznacza braku zaangażowania politycznego.

Wszystkie trzy organizacje centralne współpracują ze sobą i jest to wynikiem procesu trwającego od dziesiątek lat. Organizacje członkowskie tworzące LO, TCO i SACO negocjują swoje układy zbiorowe oddzielnie.

Szwedzka Konfederacja Związków Zawodowych - (The Swedish Trade Union Confederation)

adres: Barnhusgatan 18; 105 53 Stockholm

Tel.: +46 8 796 25 00

Fax: +46 8 796 28 00

e-mail: mailbox@lo.se

strona WWW: www.lo.se

Przewodnicząca: Wanja LUNDBY-WEDIN

Afiliacja Międzynarodowa: MKWZZ, EKZZ, MOP, NFS (Nordycka Rada Związków Zawodowych), TUAC

Szwedzka Konfederacja Związków Zawodowych LO jest centralną organizacją 16 organizacji członkowskich, która zrzesza pracowników („niebieskie kołnierzyki”) zarówno sektora prywatnego jak i publicznego.

Organizacje członkowskie tworzące LO cieszą się dużą autonomią. LO jest odpowiedzialna głównie za koordynowanie wspólnych działań organizacji członkowskich, za prowadzenie działalności badawczo-naukowej, jest stroną podpisującą umowy oferujące członkom rozmaite ubezpieczenia na rynku pracy, jest wreszcie

odpowiedzialna za kształtowanie opinii publicznej na szczeblu krajowym i regionalnym.

Działalność koordynująca obejmuje m.in. takie zagadnienia jak: negocjacje płacowe na szczeblu krajowym, działalność międzynarodowa, szkolenia związkowe, edukacja młodzieży, kwestie równouprawnienia na rynku pracy, zabezpieczenia społeczne.

Poszczególne organizacje afiliowane do LO ponoszą pełną odpowiedzialność w ramach działań odnoszących się do swoich sektorów. Dotyczy to np. prowadzenia

negocjacji układów zbiorowych pracy na szczeblu krajowym i lokalnym. Na nich spoczywa również obowiązek administrowania działalności funduszy ubezpieczeń od bezrobocia.

W sprawach negocjacji płacowych zaszła na przestrzeni lat 1950-1980 istotna zmiana. W okresie tym rozwijał się i umacniał tzw. model szwedzki, a LO było głównym negocjatorem. Od początku lat osiemdziesiątych LO nie zawiera już umów z centralną organizacją pracodawców SAF. Każda z 16 organizacji prowadzi własne negocjacje i zawiera odrębne sektorowe układy zbiorowe pracy na szczeblu krajowym. LO jedynie koordynuje te działania.

Ważną funkcją LO jest obrona interesów związkowych w Parlamencie (Riksdag) oraz ich reprezentacja wobec władz politycznych i szeregu innych organizacji. Inicjatywy legislacyjne odnoszące się do wymiaru społecznego i dotyczące ogółu społeczeństwa są zawsze kierowane do zaopiniowania i analizy LO. LO ma także swoich przedstawicieli w rozlicznych kierowniczych organach administracji rządowej i samorządowej. LO jest zaangażowana w problemy szwedzkiego rynku pracy i kształtowanie polityki państwa w ogóle.

Poprzez swoje struktury terytorialne Regiony (LO-Distrikt), których jest 19 (tyle samo, ile Prowincji, mniej więcej odpowiednika polskich województw) i Podregiony (LO-Sektion) na poziomie gminy, LO jest w stanie skutecznie koordynować działalność związkową oraz kształtować opinię publiczną lokalnie.

LO utrzymuje ożywione kontakty ze Szwedzką Partią Socjaldemokratyczną. Wybrany na kongresie LO przedstawiciel związku zasiada we władzach wykonawczych partii. Kongres podejmuje też decyzję o częściowym wsparciu partii w procesie wyborczym. LO i Partia Socjaldemokratyczna to dwie odrębne organizacje. Łączy je jednak wiele wspólnych celów i poglądów. Sposób osiągania celów może być często odmienny.

W ramach szwedzkiego ruchu związkowego istnieje kilka organizacji pozostających w bliskim związku z LO. Są to Stowarzyszenie Krzewienia Oświaty Ro-

botników (ABF), Szkoła Korespondencyjna (Bilda) i Towarzystwo Ubezpieczeń FOLKSAM.

Liczba organizacji członkowskich LO ciągle zmniejsza się. Jest to wynikiem fuzji mniejszych federacji. Proces ten wynika z troski i obowiązku organizacji związkowej zapewnienia swoim członkom określonych świadczeń, a te wymagają sporych nakładów finansowych. Większe organizacje powstałe z połączenia mają większe zasoby finansowe i większe możliwości. Decyzje w kwestii połączeń podejmują odrębne federacje samodzielnie. LO popiera ten proces.

W rodzinie LO ok. 82% pracowników („niebieskie kołnierzyki”) należy do jednej z 16 organizacji członkowskich. Wskaźnik ten jest nieco wyższy w odniesieniu do kobiet niż mężczyzn.

Średnia składka związkowa wynosi 1,9% od wynagrodzenia brutto, co stanowi ok. 300,-SEK (kron szwedzkich i odpowiada ok. 150,- PLN) miesięcznie od członka pracującego w pełnym wymiarze etatowym. LO otrzymuje ok. 4% składki, ok. 28% jest przeznaczona na fundusz ubezpieczenia od bezrobocia (A-Kassa), reszta składki rozlokowana jest w konkretnej federacji, do której członek należy,

Kongres LO zbiera się raz na 4 lata. W Kongresie uczestniczy 430 delegatów, w tym 300 delegatów wybranych przez 16 Federacji oraz 130 delegatów - członków Rady Głównej. Rada Główna wybierana jest podczas Kongresu spośród delegatów. Rada Główna zbiera się 2 razy w roku.

Rada Wykonawcza składa się z 15 osób wybranych również przez Kongres - 11 członków reprezentujących różne Federacje oraz Przewodniczącego LO i 3 zastępców.

Rada Wykonawcza spotyka się co dwa tygodnie.

W biurze głównym LO jest zatrudnionych ok. 160 osób i pomagają one Radzie Wykonawczej (4 osoby z Wanją Lundby-Wedin na czele) w wypełnianiu jej bieżących zadań.

Organizacje afiliowane do LO:

1. Svenska Byggnadsarbetareförbundet (Szwedzki Związek Budowlanych).
2. Svenska Elektrikerförbundet (Związek Zawodowy Elektryków)
3. Fastighetsanställdas Förbund (Związek Pracowników Utrzymania Nieruchomości)
4. Grafiska Fackförbundet – Mediafacket (Związek Grafików i Pracowników Mediów)
5. Handelsanställdas Förbund (Związek Pracowników Handlu)
6. Hotell och Restaurang Facket (Związek Hotelarzy i Restauratorów)
7. Industrifacket (Związek Przemysłowy) zał. w 1993 (tu m.in. przemysł lekki, chemia)
8. Svenska Kommunalarbetareförbundet (Związek Pracowników Sektora Publicznego)
9. Svenska Livsmedelsarbetareförbundet (Związek Spożywców) za.ł. w 1896
10. Svenska Metallindustriarbetareförbundet (Związek Metalowców) ,
11. Svenska Musikerförbundet (Związek Muzyków)
12. Svenska Målareförbundet (Związek Malarzy)
13. Svenska Pappersindustriarbetareförbundet (Związek Pracowników Przemysłu Papierniczego)
14. Skogs- och Träfacket (Związek Leśników i Drzewiarzy)
15. Seko - Facket för Service och Kommunikation (Związek Pracowników Usług i Komunikacji)
16. Svenska Transportarbetareförbundet (Związek Transportowców) zał. w 1897

Tjänstemännens Centralorganisation

Centralna Organizacja Związków Zawodowych Urzędników Szwecji - (The Swedish Confederation of Professional Employees)

adres: Linnegatan 14, 114 94 STOCKHOLM, Sweden

Tel.: +46 8 782 91 00

Fax: +46 8 782 91 15

e-mail: info@tco.se

strona WWW: www.tco.se

Przewodniczący: Sture NORDH

Afiliacja Międzynarodowa: MKWZZ, EKZZ, MOP, NFS (Nordycka Rada Związków Zawodowych), TUAC

TCO podobnie jak LO zrzesza pracowników zarówno sektora publicznego i prywatnego. Liczy 1.051 742 członków i tworzy ją 17 organizacji pracowników umysłowych przemysłu i urzędników szeroko rozumianego sektora usług („białe kołnierzyki”). Stopień uzwiązkowienia w TCO wynosi ok. 85%.

Jednym z klasycznych kryteriów decydujących o przynależności związkowej w Szwecji pozostawał dotąd stopień wykształcenia. Trzeba jednak stwierdzić, że coraz bardziej zaciera się różnica między robotnikiem przemysłowym (członkiem LO) i jego kolegą z TCO w zakładzie pracy.

Dzisiaj, aby podobać wysokim wymaganiom nowoczesnego przemysłu, obaj muszą wykazać się wysokimi kwalifikacjami.

Dynamika rozwoju TCO

Wbrew ponurym przepowiedniom przemysł szwedzki po II wojnie światowej zaczął dynamicznie rozwijać się. Proces ten stworzył zapotrzebowanie na sporą liczbę osób z technicznym i ekonomicznym przygotowaniem zawodowym. Wzrosła rola administracji i działań marketingowych. Liczba członków TCO zaczęła gwałtownie wzrastać osiągając z niespełna 100 000 (w

roku 1944) liczbę 550 000 członków w połowie lat sześćdziesiątych.

Lata sześćdziesiąte i siedemdziesiąte upłynęły m.in. pod znakiem dynamicznego procesu tworzenia instytucji służby zdrowia i powstawania licznych placówek oświatowych (szkoły różnego szczebla, przedszkola itp.) generując spory wzrost liczby pracowników umysłowych/urzędników w sektorze publicznym. W dniu dzisiejszym ok. połowa członków TCO przypada na sektor administracji państwowej i samorządowej, drugą część stanowią pracownicy sektora prywatnego.

Sporo dowiemy się o specyfice TCO przyglądając się jej organizacjom członkowskim.

Organizacje członkowskie tworzące TCO:

1. Doktoranders och Forskares Forbund (Związek Zawodowy Pracowników Naukowych)
2. Farmaci Forbundet (Związek Zawodowy Pracowników Farmacji)
3. Journalist Forbundet (Związek Zawodowy Dziennikarzy)
4. ST StatsTjanst (Związek Pracowników Administracji Państwowej)

5. Forsvarsförbundet (Związek Zawodowy Pracowników Sił Zbrojnych)
6. SKTF (Związek Zawodowy Pracowników Administracji Samorządowej)
7. Finansförbundet (Związek Zawodowy Pracowników Bankowości)
8. Lärarförbundet (Szwedzki Związek Nauczycieli)
9. Polisförbundet (Związek Policjantów)
10. SFHL (Szwedzki Związek Nauczycieli Szkół Wyższych)
11. Skogs- och Lantbrukstjänstemannaförbundet (Szwedzki Związek Urzędników Przemysłu Leśnego i Rolnictwa)
12. Sif (Szwedzki Związek Pracowników Umysłowych Przemysłu)
13. Teaterförbundet (Szwedzki Związek Pracowników Teatru)
14. Tull-Kust (Szwedzki Związek Pracowników Straży Granicznej i Celników)
15. FTF (Szwedzki Związek Pracowników Towarzystw Ubezpieczeniowych)
16. Vårdförbundet (Szwedzki Związek Pielegniarek i Opieki Medycznej)
17. HTF (Szwedzki Związek Urzędników)
18. SYMF (Szwedzki Związek Muzyków Zawodowych)

SACO Sveriges Akademikers Centralorganisation (Szwedzka Centralna Organizacja Akademików)

adres: Lilla Nygatan 14 Box 2206; 103 15 Stockholm

Tel.: +46 8 613 48 00

Fax: +46 8 24 77 01

e-mail: kansli@saco.se

strona WWW: www.saco.se

Przewodnicząca: Anna EKSTROM

Afiliacja Międzynarodowa: MKWZZ, EKZZ, MOP, NFS (Nordycka Rada Związków Zawodowych), TUAC

Organizacje członkowskie tworzące SACO:

1. Agrifack (Związek Pracowników Akademickich Rolnictwa)
2. Akademikerförbundet SSR (Związek Akademików)

3. Civilingenjörersförbundet (Związek Zawodowy Inżynierów)
4. Civilekonomerna (Związek Zawodowy Ekonomów)
5. Jusek (Związek Zawodowy Prawników)

6. Ingenjörssförbundet (Związek Zawodowy Techników i Inżynierów)
7. DIK
8. Förbundet Sveriges Arbetsterapeuter, FSA (Związek Zawodowy Terapeutów Pracy)
9. Lärarnas Riksförbund (Związek Zawodowy Nauczycieli Szkół Średnich)
10. Legitimerade Sjukgymnasters Riksförbund (Związek Zawodowy Kwalifikowanych Rehabilitantów)
11. Kyrkans Akademikerförbund, KyrKA (Związek Zawodowy Akademików Kościoła)
12. Naturvetareförbundet (Związek Zawodowy Pracowników Nauk Przyrodniczych)
13. Sveriges Veterinarförbund (Szwedzki Związek Weterynarzy)
14. Sveriges Universitetslärarförbund, SULF (Szwedzki Związek Wykładowców Uniwersyteckich)
15. Sveriges Tandläkarförbund (Szwedzki Związek Zawodowy Stomatologów)
16. Sveriges Skolledarförbund (Szwedzki Związek Zawodowy Dyrektorów Szkół)
17. Sveriges läkarförbund (Szwedzki Związek Zawodowy Lekarzy)
18. Sveriges Psykologförbund (Szwedzki Związek Zawodowy Psychologów)
19. Sveriges Reservofficersförbund, SROF (Szwedzki Związek Zawodowy Oficerów Rezerwy)
20. Sveriges Arkitekter (Szwedzki Związek Zawodowy Architektów)
21. Sveriges Farmaceutförbund (Szwedzki Związek Zawodowy Pracowników Farmacji)
22. Sveriges Fartygsbefälsförening, SFBF (Szwedzki Związek Zawodowy Oficerów Marynarki)
23. Officersförbundet (Szwedzki Związek Zawodowy Oficerów)
24. Skogsakademikerna (Szwedzki Związek Zawodowy akademików Leśnictwa)
25. SACO-förbundet Trafik och Järnväg, TJ (Szwedzki Związek Zawodowy Służby Drogowej i Kolei)
26. SRAT

• *Anna Wolańska*

INFORMACJE RÓŻNE

EMERYTURY POMOSTOWE

Solidarność nie chce takiej ustawy – projekt ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach

Po kilku latach dyskusji nad kształtem emerytur pomostowych nadal nie wiadomo, jakie będą końcowe rozwiązania. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” otrzymała 20 listopada 2004 r. do zaopiniowania i przesłania uwag projekt ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach.

Po zapoznaniu się z założeniami do emerytur pomostowych, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” podjęła Stanowisko ws. projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach, w którym do-

maga się podjęcia przez stronę rządową negocjacji zapisów zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami przyjętym 9 i 24 grudnia 1998 r.

Otóż zapisy ustawy o emeryturach pomostowych miały być opracowane w drodze negocjacji. Projektodawca przekroczył zakres regulacji ustawowej rażąco ograniczając zakres podmiotowy uprawnień do emerytur pomostowych, uzależniając je od daty zatrudnienia w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. Wprowadził w ustawie w sposób

nieuzgodniony pojęcie rekompensat, które zastąpiły dla części uprawnionych emerytury pomostowe.

Przy opracowaniu wykazów prac w szczególnych warunkach i prac o szczególnym charakterze przyjęto niewłaściwe założenia wyjściowe. Zdaniem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zapisy ustawowe definiujące oba te pojęcia nie są do zaakceptowania.

Według ustawodawcy pracami w szczególnych warunkach są prace wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w ekstremalnych warunkach środowiska determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, mogące powodować trwałe, negatywne skutki zdrowotne, którym nie można zapobiec stosując odpowiednie środki profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej. Zaś pracami o szczególnym charakterze - prace wymagające szczególnej sprawności psychofizycznej, której obniżenie spowodowane naturalnym procesem starzenia się uniemożliwia, po osiągnięciu określonego wieku, wykonywanie tej pracy w sposób zapewniający bezpieczeństwo publiczne.

Szczególnie wątpliwe jest ustanowienie przez Komisję Ekspertów Medycyny Pracy warunku występowania co najmniej trzech czynników ryzyka zdrowotnego charakteryzujących poszczególne rodzaje prac jako warunku zaliczenia ich do kategorii prac w szczególnych warunkach.

Nie znajduje także uzasadnienia zastosowanie podstawy wymiaru emerytury pomostowej na poziomie 90% podstawy obliczenia emerytury.

Nie zostały uwzględnione istotne aspekty zgłaszane wielokrotnie przez stronę związkową.

Przedstawiony w projekcie ustawy sposób finansowania emerytur pomostowych skazuje wielu przedsiębiorców na ponoszenie obciążeń finansowych, co będzie miało wpływ na konkurencyjność polskiej gospodarki a tym samym wewnętrzny rynek pracy.

Związek domaga się od rządu RP wycofania projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach i

przystąpienia do rzeczowego dialogu ze stroną związkową.

Zasadniczym mankamentem przedłożonego projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach jest propozycja wyłączenia z zakresu podmiotowego ustawy, pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub wykonujących prace w szczególnym charakterze po 31 grudnia 1998 r., którzy nie wykonywali prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przed 1 stycznia 1999 r. Wykonywanie tej pracy przed 1 stycznia 1999 r. stanowi niezbędny warunek nabycia prawa zarówno do emerytury pomostowej jak i rekompensaty.

Ponadto kolejną ważną kwestią jest warunek bycia pracownikiem wykonującym pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Osobie takiej w chwili wejścia w życie ustawy po rozwiązaniu stosunku pracy będzie przysługiwać prawo do emerytury pomostowej. Osoby, które nie są już pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze będą nabywały prawo do rekompensaty.

Rekompensaty będą wypłacane w postaci dodatku do kapitału początkowego, osobom które w starym systemie miały prawo do wcześniejszej emerytury. Rekompensata naliczona zostanie w momencie przejścia na emeryturę i waloryzowana w taki sam sposób, jak kapitał początkowy. Wielkość rekompensaty zależeć będzie od tego, w jakim stopniu dana osoba spełniła do końca 2005 r. wymogi stażowe i wiekowe. Kwota ta będzie także zależna od kapitału początkowego przysługującego danej osobie. Dokumentem potwierdzającym prawo do rekompensaty będzie świadectwo pracy.

Ubezpieczonym uprawnionym do emerytury pomostowej będzie osoba, która łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) urodziła się po 31 grudnia 1948 r.
- 2) jest pracownikiem wykonującym pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze
- 3) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w

rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

4) nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy

Taka osoba musi:

- ukończyć co najmniej 55 lat w przypadku kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn
- mieć okres składowy i nieskładowy określony w ustawie o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn
- posiadać okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakres ubezpieczonych uprawnionych do świadczeń pomostowych zostanie określony w rejestrach podmiotów prowadzonych przez ZUS. Pracodawcy zobowiązani będą do dostarczenia informacji dotyczących:

- okresów zatrudnienia do 31 grudnia 2005 r. w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu dotychczasowych przepisów (przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.),
- okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy - począwszy od 1 stycznia 2006 r.
- całkowitych okresów składkowych i nieskładkowych.

ZUS stworzy dwa rejestry: wykaz zakładów pracy oraz wykaz osób objętych ubezpieczeniem społecznym z tytułu wykonywania omawianych prac. Zasady tworzenia rejestrów określone zostaną w odrębnych przepisach wykonawczych.

Decyzje w sprawie emerytur pomostowych mają wydawać organy rentowe właściwe ze względu na miejsce zamiesz-

kania osoby zainteresowanej. One też będą wypłacać świadczenia.

Utworzony zostanie Fundusz Emerytur Pomostowych. Będzie on państwowym funduszem celowym, którego dysponentem będzie ZUS. Fundusz będzie uzyskiwał dochody ze składek opłacanych przez pracodawców oraz z uzupełniającej dotacji z budżetu państwa. Składki będą opłacane za pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze zgłoszonych do rejestru ubezpieczonych. Składki będą opłacane przez pracodawcę od 1 stycznia 2006 r. (jeśli ustawa zostanie uchwalona w roku bieżącym).

Wypłata pierwszych emerytur pomostowych ma nastąpić od 1 stycznia 2007 r.

Zaś pierwszymi osobami pobierającymi podwyższone o rekompensatę świadczenie emerytalne będą kobiety urodzone w 1949 roku po skończeniu 60 lat, czyli w 2009 r.

Z danych przedstawionych przez Centralny Instytut Ochrony Pracy wynika, iż w 2002 r. 1,8 mln. osób było zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. 68% z nich - około 1,2 mln. osób nie będzie mogło przejść na wcześniejszą emeryturę według starych zasad. Pozostałe osoby - ok. 317 tys. wg szacunku CIOP - otrzymają emerytury pomostowe albo rekompensaty.

Zdaniem ustawodawcy wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów. Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

- *Maria Kościńska*

KRAJOWA KOMISJA REWIZYJNA

Dnia 11 lutego 2005 r. w siedzibie Oddziału Komisji Krajowej w Warszawie odbyło się pierwsze w tym roku plenarne posiedzenie Krajowej Komisji Rewizyjnej.

Podczas posiedzenia zespół kontrolny KKR przedstawił informację z kontroli realizacji Uchwały KK nr 182/03 ws. sprzedaży nieruchomości przy ul. Oboźnej w Warszawie. KKR przyjęła protokół z w/w kontroli.

KKR zdecydowała o powołaniu zespołu do kontroli Krajowego Funduszu Strajkowego.

Zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami KKR wypracowała opinię dotyczącą projektu uchwały KZD ws. zasad funkcjonowania i zakresu kompetencji komisji rewizyjnych. Opinia ta zostanie przedłożona Komisji Statutowej KZD celem wprowadzenia zmian proponowanych przez KKR.

Postanowiono, że następne posiedzenie Krajowej Komisji Rewizyjnej będzie poświęcone m. in. ocenie Statutu NSZZ "Solidarność".

Jak zwykle podczas posiedzenia przewodniczący KKR poinformował o pracach Prezydium KKR oraz o sprawach będących przedmiotem korespondencji kie-

rowanej przez członków i struktury Związku do Krajowej Komisji Rewizyjnej.

Poniżej zamieszczamy uchwały podjęte przez Krajową Komisję Rewizyjną podczas w/w posiedzenia.

Uchwała nr 47/VI/2005 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. przyjęcia protokołu z kontroli realizacji Uchwały KK nr 182/03 ws. sprzedaży nieruchomości przy ul. Oboźnej 7

Krajowa Komisja Rewizyjna przyjmuje protokół z kontroli realizacji Uchwały KK nr 182/03 ws. sprzedaży nieruchomości przy ul. Oboźnej 7.

Protokół wraz z załącznikami stanowi integralną część niniejszej uchwały.

Uchwała nr 48/VI/2005 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. kontroli Krajowego Funduszu Strajkowego

Krajowa Komisja Rewizyjna powołuje zespół w składzie: Przemysław Bogusławski, Andrzej Budzyk, Cecylia Gonet, Grażyna Sadowska do kontroli Krajowego Funduszu Strajkowego.

- *Informacja przygotowana przez Adama Bindugę - przewodniczącego KKR*